

Banská Bystrica 5. 10. 2020

UV 7760/II-91-2020

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 5. marca 2019 majiteľom Romanom Malovcom, Vyšehradská 27, 851 06 Bratislava, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Róbertom Porubčanom, Puškinova 19, 900 28 Ivanka pri Dunaji (ďalej „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. UV 7760/I-10-2019 z 5. februára 2019 vo veci návrhu na výmaz úžitkového vzoru č. 7760 s názvom „Samohasiace automatické požiarné zariadenie a spôsob protipožiarnej ochrany“ z registra úžitkových vzorov, podaného navrhovateľom BlazeCut, s. r. o., Brusnicová 3299/7, 900 25 Chorvátsky Grob, v konaní zastúpeným spoločnosťou LITVÁKOVÁ A SPOL., s. r. o., Sliachska 1/A, 831 02 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 44 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 8 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. UV 7760/I-10-2019 z 5. februára 2019 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. UV 7760/I-10-2019 z 5. februára 2019 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol v zmysle § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o úžitkových vzoroch“) na základe návrhu vymazaný úžitkový vzor č. 7760 s názvom „Samohasiace automatické požiarné zariadenie a spôsob protipožiarnej ochrany“ (ďalej „napadnutý úžitkový vzor“ alebo „napadnuté riešenie“) z registra úžitkových vzorov.

Návrh na výmaz napadnutého úžitkového vzoru podal navrhovateľ podľa § 44 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 4 a v spojení s § 7 a 8 zákona o úžitkových vzoroch z dôvodu, že napadnuté riešenie nie je nové a nie je ani výsledkom vynálezcovskej činnosti. Podľa navrhovateľa sa samohasiace automatické požiarné zariadenie, ktoré je aj predmetom napadnutého úžitkového vzoru, a spôsoby protipožiarnej ochrany pomocou nich využívali dávno pred podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru. Na preukázanie svojich tvrdení navrhovateľ predložil nasledujúce dôkazné prostriedky:

- dokument SK 7684 Y1 s názvom „Samohasiace automatické požiarné zariadenie a spôsob protipožiarnej ochrany“ zverejnený 5. septembra 2016 (dokument D1),
- výtlačok z webovej stránky www.topspeed.sk z 27. júna 2017 obsahujúci článok s názvom „Odkúšaná revolúcia v hasiacich systémoch vozidiel sa volá Proteng“ z 27. októbra 2013 (dokument D2),
- výtlačok (PrintScreen) zo sociálnej siete používateľa BlazeCut z 1. októbra 2014 obsahujúci fotografiu stánku z výstavy, na ktorej sú vyobrazené systémy samohasiaceho automatického požiarného zariadenia „BlazeCut“ (dokument D3a),
- výtlačok z webovej stránky <http://dasmotoclub.com> z 27. júna 2017 obsahujúci článok s názvom „REVIEW: Blazecut Automatic Fire Suppression“ z 3. augusta 2014 v anglickom jazyku (dokument D3b),

- výtlačok z webovej stránky <http://texasvanagons.com> z 27. júna 2017 obsahujúci článok s názvom „Blazecut Automatic Fire Suppression“ z 3. augusta 2013 v anglickom jazyku (dokument D3c),
- výtlačok z webovej stránky <http://hamendeggs.com> z 27. júna 2017, na ktorej sú vyobrazené systémy samohasiaceho automatického požiarného zariadenia „BlazeCut“ (dokument D3d),
- kópiu propagačného materiálu, na ktorom je vyobrazený systém samohasiaceho automatického požiarného zariadenia „BlazeCut“ (dokument D3e),
- video záznam s názvom „JOGR BLAZECUT Automatic Fire Suppression System“ znázorňujúci použitie samohasiaceho automatického požiarného zariadenia „BlazeCut“ v motorovom priestore vozidla (dokument D3f),
- video záznam s názvom „BlazeCut Electrical Enclosures“ znázorňujúci použitie samohasiaceho automatického požiarného zariadenia „BlazeCut“ v poistkovej skrinke (dokument D3g),
- video záznam s názvom „Sensorslukker“ znázorňujúci použitie samohasiaceho automatického požiarného zariadenia (dokument D3h),
- výtlačok z webovej stránky <http://www.speedsterowners.com> z 27. júna 2017 obsahujúci fotografiu systému samohasiaceho automatického požiarného zariadenia a diskusiu z 31. mája 2013 v anglickom jazyku, pričom príspevok užívateľa JOGR na s. 7 a 8 a časť príspevkov na s. 11 a 15 boli preložené do slovenského jazyka (dokument D3i),
- dokument WO 2005/092446 A1 s názvom „RUPTURE PIPE FOR FIRE EXTINGUISHING SYSTEMS“ zverejnený 6. októbra 2005 v nemeckom jazyku, pričom bol predložený preklad názvu, nároku na ochranu č. 1 a vzťahových značiek do slovenského jazyka (dokument D4),
- dokument WO 2011/092189 A1 s názvom „METHOD FOR TRIGGERING PYROTECHNIC FIRE EXTINGUISHING DEVICES, AND THERMAL TRIGGERING SYSTEM“ zverejnený 4. augusta 2011 v nemeckom jazyku, pričom bol predložený preklad názvu, nároku na ochranu č. 1 a vzťahových značiek do slovenského jazyka (dokument D5),
- dokument DE 10224505 A1 s názvom „FEUERLÖSCHSYSTEM“ zverejnený 11. decembra 2003 v nemeckom jazyku, pričom bol predložený preklad názvu, nároku na ochranu č. 1 a vzťahových značiek do slovenského jazyka (dokument D6),
- dokument DE 10163527 C1 s názvom „FEUERLÖSCHVORRICHTUNG“ zverejnený 21. augusta 2003 v nemeckom jazyku, pričom bol predložený preklad názvu, nároku na ochranu č. 1 a vzťahových značiek do slovenského jazyka (dokument D7),
- dokument EP 0978297 A2 s názvom „FEUERLÖSCHVORRICHTUNG MIT SCHMELZBARER FEUERLÖSCHLEITUNG“ zverejnený 9. februára 2000 v nemeckom jazyku, pričom bol predložený preklad názvu, odseku 2, nároku na ochranu č. 1 a vzťahových značiek do slovenského jazyka (dokument D8),
- dokument EP 1676607 A1 s názvom „LÖSCHSYSTEM“ zverejnený 5. júla 2006 v nemeckom jazyku, pričom bol predložený preklad názvu, nároku na ochranu č. 1 a vzťahových značiek do slovenského jazyka (dokument D9),
- dokument JP 61-167788 A v japonskom jazyku, pričom bol predložený preklad názvu do slovenského jazyka (dokument D10),
- dokument JP 6-47106 A v japonskom jazyku, pričom bol predložený preklad názvu do slovenského jazyka (dokument D11),
- výtlačok z webovej stránky <http://www.firetrace.com> z 27. júna 2017 obsahujúci článok s názvom „SAFEGUARD TRANSPORTATION EQUIPMENT AND VEHICLES WITH ON-ROAD FIRE PROTECTION“ zo 16. októbra 2014 v anglickom jazyku, pričom bol predložený jeho preklad do slovenského jazyka (dokument D12a),
- výtlačok z webovej stránky <http://www.firetrace.com> z 27. júna 2017 obsahujúci článok s názvom „DIRECT RELEASE SYSTEMS“ v anglickom jazyku, pričom bol predložený jeho preklad do slovenského jazyka (dokument D12b).

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že nároky na ochranu č. 1 až 6 napadnutého úžitkového vzoru vzhľadom na dokument D1 nespĺňali podmienku novosti v zmysle § 7 zákona o úžitkových vzoroch, pretože porovnávané zariadenia sa zhodujú vo všetkých znakoch, ktoré sú predmetom nárokov na ochranu č. 1 až 6 napadnutého úžitkového vzoru. Pokiaľ ide o nárok na ochranu č. 7 napadnutého úžitkového vzoru a na ňom závislé nároky na ochranu č. 8 až 11 a nárok na ochranu č. 12 napadnutého úžitkového vzoru a na ňom závislé nároky na ochranu č. 13 až 17, tieto vo vzťahu k namietaným dokumentom boli posúdené ako nové, avšak riešenie v nich definované podľa prvostupňového orgánu nespĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 zákona o úžitkových vzoroch.

Prvostupňový orgán za skorší stav techniky v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch považoval dokumenty D2 (len s prvým obrázkom z galérie obrázkov a obrázkom znázorňujúcim aplikáciu systému Proteng v motorovom priestore autobusu), D3a, D3b, D3c, D3d, D3f, D3g, D3h, D3i, D4, D5, D6, D7, D8, D9, D10, D11, D12a a D12b, pri ktorých bolo preukázané ich zverejnenie pred dátumom práva prednosti napadnutého riešenia. Zároveň uviedol, že tieto dokumenty nepredstavujú dôkazy podľa § 8 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch, podľa ktorého sa pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti neprihliada na obsah patentových prihlášok, európskych patentových prihlášok a prihlášok úžitkových vzorov, ktoré ku dňu, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené, a teda môžu byť posudzované aj vo vzťahu k naplneniu podmienky vynálezcovskej činnosti napadnutého úžitkového vzoru. Dokument D1 označil za relevantný stav techniky len pri posudzovaní splnenia podmienky novosti v zmysle § 7 ods. 1 a § 7 ods. 3 zákona o úžitkových vzoroch, avšak pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti na jeho obsah v zmysle § 8 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch neprihliadal, pretože bol zverejnený neskôr ako bola podaná prihláška napadnutého úžitkového vzoru. Pri dokumente D3e nebolo prvostupňovým orgánom zistené a ani navrhovateľom hodnoverne preukázané jeho zverejnenie, a preto tento nebol považovaný za stav techniky.

Pokiaľ ide o posúdenie splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti nárokov na ochranu č. 7 až 17 napadnutého úžitkového vzoru, prvostupňový orgán postupoval v zmysle zásad metódy „problém – riešenie“. Za najbližší stav techniky označil dokument D2, keďže okrem rovnakého účelu a cieľa tento obsahuje najviac spoločných technických znakov s napadnutým riešením. Za objektívny technický problém považoval poskytnutie alternatívneho hasiaceho zariadenia s jednoduchou konštrukciou, ktorá umožní flexibilnú inštaláciu a použitie v rôznych podmienkach a objektoch. Podľa prvostupňového orgánu riešenie definované v nárokoch na ochranu č. 7 až 17 napadnutého úžitkového vzoru nespĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti, a to vzhľadom na dokumenty D2, D3f, D3b alebo D3c, D3d, D3g alebo D3h, v spojení so všeobecnými vedomosťami odborníka v danej oblasti techniky.

Následne prvostupňový orgán posudzoval majiteľom predložený hlavný návrh na zmenené nároky na ochranu, ako aj prvý až tretí pomocný návrh na zmenené nároky na ochranu napadnutého úžitkového vzoru. V tejto súvislosti dospel k záveru, že nárok na ochranu č. 1 hlavného návrhu na zmenené nároky a tiež aj prvého, druhého a tretieho pomocného návrhu, ako aj závislé nároky na týchto nárokoch, spĺňajú podmienku novosti v zmysle § 7 zákona o úžitkových vzoroch, keďže vo význakovej časti nároku na ochranu č. 1 hlavného návrhu na zmenené nároky majiteľ ponechal znak, ktorý nie je známy zo žiadneho z namietaných relevantných dokumentov a doplnil znak, o ktorom sa nezmiňuje žiadny z namietaných relevantných dokumentov. Pokiaľ ide o posúdenie, či majiteľom predložený hlavný návrh na zmenené nároky na ochranu a následne prvý až tretí pomocný návrh na zmenené nároky na ochranu napadnutého úžitkového vzoru spĺňajú podmienku vynálezcovskej činnosti, prvostupňový orgán zastal názor, že žiadna z uvedených verzií nárokov na ochranu nevyhovuje ustanoveniu § 8 zákona o úžitkových vzoroch, pretože nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti.

V súvislosti s návrhom majiteľa na ústne pojednávanie prvostupňový orgán konštatoval, že z predloženého návrhu na výmaz a k nemu priložených dokumentov, ako aj z ďalších podaní navrhovateľa a z vyjadrení majiteľa boli zrejmé všetky skutočnosti potrebné na vydanie rozhodnutia vo veci, pričom majiteľovi bol poskytnutý dostatočný priestor na vyjadrenie sa k návrhu na výmaz, ako aj na prípadné predloženie rôznych verzií nárokov na ochranu, ktoré by spĺňali podmienky ochrany vzhľadom na namietané dokumenty, a preto nebolo v predmetnom prípade nariadenie ústneho pojednávania potrebné.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad. V jeho odôvodnení uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo starostlivo rozpracované, avšak prvostupňový orgán sa v správnej úvahe a pri hodnotení skutkového stavu dopustil niekoľkých chýb, ktoré viedli k nesprávnemu záveru vo veci posúdenia splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti.

Majiteľ uviedol, že pri riešení bezpečnosti tlakového zariadenia je bežným prostriedkom meranie tlaku, nie však teploty, a preto použitie teplomera nevyplýva zo stavu techniky, ale vyžaduje si dodatočný myšlienkový krok. Zo znaku známeho zo stavu techniky ako „trvalo uzatvorená špeciálna hadička“ nevyplýva podľa neho zrejším spôsobom znak „pevne nalisované koncovky“. Zároveň za nesprávne označil tvrdenie prvostupňového orgánu, že bez ventilu na koncovke „z technického hľadiska by nebolo možné do detekčnej hadice napustiť a natlakovať hasiacu látku“.

Z napadnutého rozhodnutia podľa majiteľa vyplynulo, že nárok na ochranu č. 7 napadnutého úžitkového vzoru a na ňom závislé nároky na ochranu č. 8 až 11 a nároky na ochranu č. 12 až 17 napadnutého úžitkového vzoru sú nové. Majiteľ vyjadril súhlas s názorom prvostupňového orgánu, že dokument D2 je najbližším stavom techniky pre hodnotenie vynálezovskej činnosti a neopisuje znak „pevne nalisované koncovky“. V tejto súvislosti však zdôraznil, že dokument D2 pochádza od neho, týka sa staršieho typu jeho hasiaceho zariadenia, a preto mu je rozsah zverejnených znakov známy.

Čo sa týka hlavného návrhu zmenených nárokov na ochranu, majiteľ uviedol, že do nároku na ochranu č. 1 bol presunutý znak spočívajúci v usporiadaní, kedy hadica má na svojom povrchu teplomer. Prvostupňový orgán sa v napadnutom rozhodnutí posúdením teplomera zaoberal a správne uviedol, že o teplomere nie je zmienka v žiadnom relevantnom dokumente. Následné konštatovanie prvostupňového orgánu, že monitorovanie momentu dosiahnutia danej konkrétnej teploty pomocou akéhokoľvek teplomera dokáže vyriešiť nielen odborník, ale aj laik bez potreby vynaloženia vynálezovskej činnosti, však majiteľ označil za nesprávne, a to z viacerých dôvodov. Úloha zo stavu techniky totiž nevznikla vo forme „ako merať teplotu“, ale bola postavená „ako zvýšiť bezpečnosť tlakového zariadenia“. Medzi bezpečnosťou zariadenia a teplotou vo všeobecnosti nie je kauzálny vzťah a samotná úloha – merať teplotu – je až následnou úlohou. Krok vedúci od bezpečnosti k teplote je preto podľa majiteľa vynálezovský, a nie zřejmý. Bezpečnosť tlakového zariadenia sa zvyčajne rieši meraním tlaku a porovnaním nameraného tlaku so skôr zistenou kritickou hodnotou tlaku, alebo použitím bezpečnostného ventilu. Meranie teploty je len veľmi nepriame hodnotenie bezpečnosti, ktoré má význam len pri konkrétnom vyhotovení hadice.

Ďalej majiteľ zastal názor, že znak, že teplomer má v posudzovanom nároku konkrétne umiestnenie, a to na povrchu hadice, zostal úplne bez hodnotenia zo strany prvostupňového orgánu. Teplomer je v prípade hasiacich zariadení v zásade umiestnený na chránenom predmete alebo v jeho blízkosti, avšak v prípade napadnutého riešenia teplomer nemá za úlohu aktivovať zariadenie, ale informovať o jeho blížiaci sa aktivácii. Podľa majiteľa je zřejmé, že teplomer, resp. jeho senzor by mohol byť umiestnený vo vnútri hadice alebo na koncovkách, kde môže byť aj ukazovateľ tlaku. Práve umiestnenie teplomera na povrchu hadice je však výhodné, pričom obzvlášť výhodné je použitie teplomera s termochromatickým farbivom. V takom prípade je detekčná látka umiestnená priamo na povrchu hadice, čo poskytuje synergický efekt. Zároveň meranie teploty je kontaktné do maximálnej možnej miery a nameraná teplota sa prejavuje zmenou farby na veľkej ploche, čo je rýchlejšie a jasnejšie čitateľné ako číselné alebo ručičkové ukazovatele teploty. Prvostupňový orgán sa týmito skutočnosťami v napadnutom rozhodnutí nezaoberal, a preto podľa majiteľa dospel k nesprávnemu záveru. Tento nedostatok tiež viedol k odmietnutiu hlavného aj pomocných návrhov na zmenené znenie nárokov na ochranu.

V nadväznosti na uvedené majiteľ uviedol, že ak sa má zvýšiť bezpečnosť hasiaceho zariadenia a k dispozícii je stav techniky podľa dokumentu D2, nič nenavádza na použitie teplomera. Teplomer nie je uvedený v žiadnom relevantnom dokumente, nemôže pri zadanej technickej úlohe (ako zvýšiť bezpečnosť tlakového zariadenia) vyplývať zo stavu techniky žiadnym, a teda ani zřejmým spôsobom. V napadnutom rozhodnutí sa teplomer opisuje ako riešenie dostupné aj pre laika, ale podľa majiteľa tak tomu môže byť len pri neprípustnom spätnom pohľade.

Následne sa majiteľ venoval rozdielu medzi napadnutým úžitkovým vzorom a dokumentom D2, pričom namietal nesprávne vyhodnotenie znaku trvalé uzatvorenie hadice vs jej uzatvorenie pomocou pevne nalisovaných koncoviek. Uviedol, že kým dokument D2 hovorí o hasiacom zariadení s „trvalo uzatvorenou špeciálnou hadičkou“, nárok na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru definuje posudzovaný znak tak, že „konce sú uzavreté prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek“. Podľa majiteľa pojem „trvalý“ vyjadruje časovú okolnosť stavu a nie je synonymom prídavného mena „pevný“, ani neopisuje vlastnosť zameniteľnú alebo potenciálne vzájomne porovnateľnú. Pevné nalisovanie pomenováva lisovaný spoj, ktorý sa nemá možnosť po nalisovaní otáčať, pričom príkladom lisovania, ktoré umožňuje otáčanie, je nit na bežných nožniciach. Práve pevné nalisovanie je definované v nároku na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru. Trvalé uzatvorenie nepredstavuje podľa neho technický ekvivalent pevného nalisovania, ako to tvrdil prvostupňový orgán. Majiteľ zdôraznil, že tento rozdiel možno pozorovať aj vtedy, ak vytvoríme a porovnáme opozitá predmetných prídavných mien, a to „dočasný“ vs „otáčavý“. Podľa majiteľa dokument D2 navádza odborníka na trvalé, nie dočasné uzavretie, avšak napadnutý úžitkový vzor definuje spôsob uzavretia, ktorý nie je trvalý. Prídavné meno „pevne“ sa nevzťahuje na uzatvorenie, ale opisuje typ lisovania koncovky. Tento rozdiel možno pozorovať aj na spojení nárokov na ochranu č. 1, 4 a 6 napadnutého úžitkového vzoru, kde sa uvádza znak skrutky a tlakového ventilu. Tlakový ventil jasne narúša možnosť trvalého uzavretia, umožňuje opakované otvorenie a zatvorenie hadice. Vzhľadom na skutočnosť,

že úrad v konaní o zápise napadnutého úžitkového vzoru do registra nenamietal rozpor týchto nárokov, je podľa majiteľa zrejmé, že nárok na ochranu č. 1 opisuje možnosť aj netrvalého, dočasného uzavretia hadice, inak by boli nároky na ochranu č. 1, 4 a 6 nejednotné a vylúčené z možnosti zápisu do registra úžitkových vzorov.

S ohľadom na uvedené majiteľ uzavrel, že ak nárok na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru opisuje aj netrvalé uzatvorenie, nemožno tvrdiť, že takého uzatvorenie vyplýva z dokumentu D2, ktorý jasne hovorí o trvalom uzatvorení. Slovo „pevne“ sa podľa neho nevzťahuje na uzatvorenie, ale opisuje typ lisovania koncovky, a preto medzi pojmi „trvalý“ a „pevný“ neexistuje žiadna ekvivalencia. Keďže pevné, nerotačné nalisovanie nevyplýva z dokumentu D2 žiadnym spôsobom, nemôže toto z tohto dokumentu vyplývať ani zrejším spôsobom. Podľa majiteľa nie je rozhodujúce, či odborník mohol napadnutý úžitkový vzor vytvoriť z dokumentu D2, ale či by tak aj naozaj urobil. Tento test „could-would approach“ je známy z viacerých rozhodnutí Európskeho patentového úradu (ďalej „EPO“; napr. z rozhodnutia vo veci T 2/83, ABl. 1984, 265; T 90/84, T 7/86, ABl. 1988, 381+ T 200/94) a v podstate tento prístup hodnotí zrejmosť/nezrejmosť odvodenia nového riešenia.

Podľa majiteľa lisovanie koncoviek nie je v danej oblasti požiarnej techniky bežným technickým znakom a ani nepredstavuje bežný spôsob uzatvárania hadíc v príbuzných technických oblastiach. Odborník v danej oblasti so všetkými predpokladanými všeobecnými technickými znalosťami nemá žiadnu indíciu, aby z dokumentu D2 vytvoril nové riešenie tak, že použije lisované koncovky a že tieto nebudú rotačne voľné, ale budú pevne nalisované. Doplnil, že navrhovateľ nepreukázal, že by znak nalisovaných koncoviek vyplynul ako znak s výhodami, ktoré sú relevantné pre vyriešenie zadaného technického problému. Ak teda odborník z danej oblasti pozná stav techniky podľa dokumentu D2, má všeobecné znalosti a má pritom riešiť zadanú technickú úlohu, musí vynaložiť vynálezcovské úsilie, aby dospel k použitiu lisovaných koncoviek, keďže tieto nevyplývajú zo stavu techniky zrejším spôsobom.

Majiteľ poznamenal, že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí správne uviedol, že dokument D2 neposkytuje priamu informáciu o tom, že v ňom opísané zariadenie Proteng má koniec hadice opatrený tlakovým ventilom na plnenie hasiacej látky. Nesprávne však túto absenciu nahradil úvahou, že niektorá z koncoviek hadice „musí byť opatrená ventilom na plnenie hasiacej látky, pretože z technického hľadiska by nebolo možné do detekčnej hadice napustiť a natlakovať hasiacu látku“. Podľa majiteľa existuje veľa spôsobov ako do hadice napustiť a natlakovať hasiacu látku aj bez ventilu, pričom opísal jeden z produktívnych spôsobov plnenia, ktorý je obdobou bežných baliacich liniek so zatavovaním okrajov obalu. Doplnil, že takto sa dajú vytvoriť viaceré ďalšie postupy bez použitia tlakového ventilu. Podstatný pritom nie je počet rôznych možných alternatívnych postupov, ale dôležité je, že úvaha prvostupňového orgánu bola založená na zjavne nesprávnom predpoklade a viedla k nesprávnej závere pri hodnotení vynálezcovskej činnosti znaku v nároku na ochranu č. 6 napadnutého úžitkového vzoru. Podľa majiteľa platí, že ak existujú viaceré alternatívne a pritom funkčné možnosti bez tlakového ventilu, nedá sa jeho prítomnosť považovať za skrytý inherentný znak, ktorý síce nie je v dokumente D2 uvedený, ale odborník ho vezme do úvahy.

Podľa majiteľa je predmetný nesprávny predpoklad prvostupňového orgánu zároveň prejavom spätného posúdenia (ex-post-facto-analyse), ktoré je neprípustné (napr. rozhodnutia EPO vo veci T 564/89, T 645/92, T 795/93, T 730/96). Pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti bol braný do úvahy stav podľa napadnutého úžitkového vzoru ako počiatočný stav, pri ktorom sa potom jednotlivé znaky javia ako najvhodnejšie a prirodzené na dosiahnutie požadovaného technického účinku. Ostatné technické možnosti potom vyznievajú ako neprirodzené, dokonca ako nemožné. Avšak pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti sa má postupovať zo stavu techniky bez známosti samotného posudzovaného predmetu (rozhodnutie EPO vo veci T 564/89).

V súvislosti s pomocnými návrhmi zmenených nárokov na ochranu napadnutého úžitkového vzoru majiteľ konštatoval, že pokiaľ pôvodné znenie nároku na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru zahŕňalo možnosť trvalého aj netrvalého uzatvorenia hadice, znenie nároku na ochranu č. 1 v prvom, druhom a treťom pomocnom návrhu zahŕňa teplomer na povrchu hadice a vylučuje trvalé uzavretie hadice, keďže pevne nalisované koncovky majú v týchto upravených zneniach uzatváraciu skrutku a tlakový ventil na plnenie hasiacej látky. Z toho vyplýva, že hadica podľa zmeneného znenia nárokov na ochranu nie je uzavretá trvalo, ale len dočasne. Skrutka je typický rozoberateľný spoj a jej odskrutkovaním sa hadica otvorí. Tlakový ventil sa otvára pri dosiahnutí nastaveného tlaku a po jeho dosiahnutí je hadica otvorená na prietok tekutiny. Takýto stav je podľa majiteľa v úplnom protiklade s tým, čo uvádza dokument D2 ako najbližší stav techniky, teda že hovorí o trvalom uzatvorení hadice.

Ďalej zastal názor, že pokiaľ v predchádzajúcich úvahách (k pôvodnému zneniu nárokov a k prvému návrhu zmenených nárokov na ochranu napadnutého úžitkového vzoru) je podstatné hodnotenie, či by odborník zo stavu techniky podľa dokumentu D2 naozaj urobil myšlienkový krok k pevnému nalisovaniu, v prípade druhého a tretieho pomocného návrhu na zmenené nároky na ochranu je zjavné, že v súlade s dokumentom D2 takýto myšlienkový krok vykonať nemohol. Doplnil, že kým dokument D2 navádza na trvalé uzatvorenie, nároky na ochranu podľa druhého a tretieho pomocného návrhu idú protichodne proti tejto požiadavke a definujú netrvalé uzatvorenie, pričom pevné nalisovanie koncoviek je len prostriedkom na umiestnenie uzatváracej skrutky a tlakového ventilu.

Podľa majiteľa zostáva všeobecne definovaná technická úloha v platnosti aj po preformulovaní nárokov na ochranu napadnutého úžitkového vzoru. V zmysle viacerých rozhodnutí sa môže riešená technická úloha preformulovať aj bez toho, aby bola súčasťou pôvodného opisu. Postoj prvostupňového orgánu, že niektorý problém nebol v napadnutom úžitkovom vzore riešený, nie je pre objektívne hodnotenie vynálezcovskej činnosti relevantný.

Pokiaľ ide o konkrétne použitie hasiaceho zariadenia, majiteľ poukázal na to, že nárok na ochranu č. 17 opisuje použitie hasiaceho zariadenia vo vnútri dopravníka na tuhé palivo, kde sa využíva relatívne dlhá konštrukcia hasiaceho zariadenia s malým prierezom. To umožní aplikáciu do existujúcich dopravníkov bez nutnosti zmeny ich prierezu. Uvedená aplikácia nebola obsiahnutá v stave techniky a prvostupňový orgán neuviedol žiaden relevantný argument, ako by mali tieto aplikačné možnosti vyplývať zo stavu techniky. Podľa majiteľa odborník pri rutinnej činnosti umiestni hasiace zariadenie na vonkajšej strane dopravníka paliva, nie v jeho vnútri. Odborník by pri bežnej rutinnej činnosti smeroval trysku hasiaceho zariadenia do vnútra, avšak zásobník s hasiacou látkou bežného hasiaceho zariadenia by sa do prierezu dopravníka nedal umiestniť. To umožňuje konkrétna konštrukcia s hadicou podľa napadnutého úžitkového vzoru. Doplnil, že aj iné riešenia problému s palivom prehárajúcim do zásobníka sú riešené pomocou externého zásobníka a zátky, ktorá je teplotne nestabilná (napríklad vosk v ústi hasiacej trysky). Umiestnenie hadice do vnútra zásobníka navyše chráni dlhšiu zónu v zásobníku ako doterajšie riešenia.

V súvislosti s nenariadením ústneho pojednávania majiteľ v podanom rozklade uviedol, že práve ústne pojednávanie mohlo poskytnúť efektívnu platformu na vysvetlenie rozdielov medzi napadnutým úžitkovým vzorom a najbližším stavom techniky, ktorý bol stanovený až v napadnutom rozhodnutí, a ku ktorému sa majiteľ mohol vyjadriť až v rozklade. Odmietnutie ústneho pojednávania predstavuje ukrátenie možnosti účinne sa vyjadriť ku všetkým okolnostiam, predovšetkým k dokumentu, ktorý bol prvostupňovým orgánom stanovený ako najbližší stav techniky. V tejto súvislosti majiteľ poukázal aj na skutočnosť, že napadnutý úžitkový vzor bol zapísaný do registra po márnom uplynutí lehoty na podanie námietok a jeho výmaz z registra úžitkových vzorov predstavuje podstatný zásah do udeleného práva, ktorý môže byť urobený len za predpokladu, že majiteľovi nebude upreté žiadne procesné právo na obranu.

Na základe uvedených skutočností majiteľ požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že návrh na výmaz napadnutého úžitkového vzoru zamietne a úžitkový vzor ponechá v platnosti v upravenom znení podľa niektorého z priložených návrhov so zmenenými zneniami nárokov na ochranu. Alternatívne navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prerokovanie a rozhodnutie, a to pri zachovaní určeného najbližšieho stavu techniky. Zároveň požiadal o ústne pojednávanie v prípade, ak návrh na výmaz nebude zamietnutý.

Navrhovateľ vo vyjadrení o rozklade doručenom úradu 24. septembra 2019 označil prvostupňové rozhodnutie za správne a súhlasil s názorom prvostupňového orgánu, že nároky na ochranu č. 1 až 6 napadnutého úžitkového vzoru nie sú nové a že ani jeden z nárokov na ochranu nespĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti.

Vyslovil nesúhlas s názorom majiteľa, že prvostupňový orgán nesprávne stanovil úlohu zo stavu techniky. Majiteľ podľa neho účelovo vybral iba časť odôvodnenia prvostupňového orgánu k nároku na ochranu č. 11 a tiež k hlavnému návrhu na zmenené nároky na ochranu napadnutého úžitkového vzoru. Prvostupňový orgán však správne stanovil technický problém, ktorý sa má nárokom na ochranu č. 11 napadnutého úžitkového vzoru a tiež hlavným návrhom na zmenené nároky na ochranu vyriešiť a týmto problémom v žiadnom prípade nie je problém „ako merať teplotu“. Meranie teploty je až následnou úlohou, pričom základnou úlohou je diagnostikovanie blížiaceho sa momentu narušenia detekčnej hadice, ktorý nastáva pri teplote nad 120 °C. Zo stavu techniky je podľa navrhovateľa známa skutočnosť, že zariadenie podľa

dokumentu D2 pracuje na princípe aktivácie (prasknutia) hadice pri teplote nad 120 °C a priamo súvisí s použitým materiálom na zhotovenie hadice. Takže stav techniky podľa dokumentu D2 priamo navádza na vyriešenie problému diagnostikovania blížiaceho sa momentu narušenia detekčnej hadice použitím teplomeru na zistenie teploty hadice 120 °C. S ohľadom na uvedené ide o zrejmy, a nie vynálezcovský krok. Na druhej strane, v stave techniky, ani v opise napadnutého úžitkového vzoru sa nenachádza informácia o kritickom tlaku, pri ktorom prichádza k prasknutiu hadice. V situácii, ak je k dispozícii konkrétny stav techniky podľa dokumentu D2, nemožno vychádzať zo všeobecných informácií týkajúcich sa tlakových zariadení.

Navrhovateľ ďalej nesúhlasil s názorom majiteľa, že úloha, ktorú má riešiť nárok na ochranu č. 11 a hlavný návrh na zmenené nároky na ochranu napadnutého úžitkového vzoru, je „ako zvýšiť bezpečnosť tlakového zariadenia“, pretože úlohou je „diagnostikovanie blížiaceho sa momentu narušenia detekčnej hadice“. Zariadenie podľa napadnutého úžitkového vzoru a tiež zariadenie známe zo stavu techniky z dokumentu D2 funguje na princípe, že pri teplote nad 120 °C hadica praskne presne v miestach najväčšieho tepelného namáhania. Z uvedených dôvodov nemožno hovoriť o riešení technického problému zvýšenia bezpečnosti zariadenia, keď v skutočnosti ide o riešenie technického problému poskytnutia informácie, že príde k aktivácii zariadenia, čo pripustil aj majiteľ konštatovaním, že teplomer má informovať o blížiacej sa aktivácii zariadenia. Zároveň v opise napadnutého úžitkového vzoru je uvedené, že aby sa umožnila diagnostika blížiaceho sa momentu otvorenia hadice, je hadica opatrená teplomerom. Podľa navrhovateľa je z uvedeného zrejme, že technickým problémom, ktorý rieši nárok na ochranu č. 11 napadnutého úžitkového vzoru, je ako umožniť diagnostiku blížiaceho sa momentu otvorenia hadice (1), ktorý nastáva pri teplote nad 120 °C.

K tvrdeniu majiteľa, že bez hodnotenia zo strany prvostupňového orgánu zostal znak, že teplomer má konkrétne umiestnenie, a to na povrchu hadice, navrhovateľ konštatoval, že podstatným znakom v tomto prípade je teplomer, a nie jeho umiestnenie na povrchu hadice. Z napadnutého rozhodnutia priamo vyplýva, že, aby teplomer splnil svoju základnú a tiež následnú úlohu, musí byť meraná teplota hadice, a nie jej okolia. Z uvedeného dôvodu teplomer musí byť umiestnený na povrchu hadice, pričom uvedené je podľa navrhovateľa podporené aj skutočnosťou, že v opise napadnutého úžitkového vzoru sa neuvádza žiadna výhoda umiestnenia teplomeru na povrchu hadice a v žiadnom príklade uskutočnenia sa nespomína ani teplomer, resp. jeho výhodné umiestnenie.

V súvislosti s úvahami a tvrdeniami majiteľa ohľadom znaku „je tvorené hadicou (1), ktorej konce sú uzavreté prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek“, navrhovateľ uviedol, že majiteľ v podanom rozklade nenamietal proti identifikovaniu technických znakov nároku na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru prvostupňovým orgánom, ale zaoberal sa iba časťou tohto znaku, a to pevne nalisovanými koncovkami. Podľa navrhovateľa majiteľ argumentoval teóriou o gramatickom význame slova – prídavné meno pevný nie je synonymom prídavného mena trvalý, a preto nemôže ísť o technický ekvivalent. Avšak posúdenie, či ide alebo nejde o technický ekvivalent, nezávisí od toho, či ide alebo nejde o synonymá v gramatickom význame. Navrhovateľ doplnil, že mu nie je jasné, proti ktorej časti napadnutého rozhodnutia smeruje táto časť odôvodnenia rozkladu, pretože ani správna úvaha prvostupňového orgánu, ani jeho závery sa neopierajú o gramatický význam slov pevný – trvalý.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na napadnuté rozhodnutie, v ktorom prvostupňový orgán konštatoval, že za technický ekvivalent sa považujú znaky, ktorými sa dosahuje rovnaký technický účinok. Doplnil, že úlohou trvalo/pevne uzatvorených koncov hadice naplnenej hasiacou látkou je uzatvorenie hasiacej látky v hadici a zároveň účinkom, ktorý sa posudzovanými znakmi dosiahne, je uzatvorenie hasiacej látky v hadici. Podľa navrhovateľa nikde v opise, ani v príkladoch uskutočnenia nemožno nájsť výhody, resp. neočakávaný prínos pevne nalisovaných koncoviek v porovnaní so všeobecne definovanou trvalo uzatvorenou špeciálnou hadičkou (používanou v stave techniky pred dňom vzniku práva prednosti napadnutého úžitkového vzoru). Rovnako z opisu napadnutého úžitkového vzoru žiadnym spôsobom nevyplýva, že by použitie pevne nalisovaných koncoviek na uzatvorenie hadice riešilo nejaký ďalší technický problém, t. j. malo by nový alebo vyšší účinok oproti stavu techniky. S ohľadom na uvedené možno podľa navrhovateľa akékoľvek pevné/trvalé uzatvorenie koncov hadice považovať za technický ekvivalent uzavretia hadice pevne nalisovanými koncovkami.

Argumenty majiteľa uvedené v podanom rozklade, že lisovanie koncoviek nie je v danej oblasti požiarnej techniky bežným technickým znakom a ani nepredstavuje bežný spôsob uzatvárania hadíc v príbuzných technických oblastiach, označil navrhovateľ za protichodné s celosvetovo bežne používaným

technologickým postupom. Podľa navrhovateľa je lisovanie koncoviek na hadice v oblasti požiarnej techniky úplne bežný, priam najbežnejší spôsob, aký sa používa pri rozvodoch hasiacej látky v hasiacich systémoch v situácii, keď hovoríme o flexibilných rozvodoch a nie pevných trubkách. Hadice, ktoré sa v požiarnej ochrane na hasiacich systémoch používajú, môžu byť z rôznych materiálov a veľkostí a sú na nich nalisované rôzne druhy koncoviek, podobne ako na hydraulických hadiciach používaných v automobilovom a iných odvetviach. Ďalej poznamenal, že na lisovanie koncoviek hadíc Proteng sa používa rovnaký lis ako na lisovanie hadíc pre hydrauliku alebo iné hasiace systémy, pričom na lise sa len menia čeluste na lisovanie a tlak lisovania podľa priemeru lisovanej hadice a druhu materiálu. V tejto súvislosti uviedol odkaz na nasledujúce webové stránky:

- <https://instrumentationtools.com/argoniteco2-flooding-system-master-slave-cylinder-operation/>,
- <https://www.ansul.com/en/us/pages/ProductDetail.aspx?productdetail=SAPPHIRE+Systems>,
- <https://firebuyer.com/2018/05/24/johnson-controls-launches-new-sapphire-plus-70-bar-system-improved-fire-safety/>.

Navrhovateľ v súvislosti s posúdením vynálezovskej činnosti znaku nároku na ochranu č. 7 napadnutého úžitkového vzoru poukázal na to, že tento je závislý na nárokoch na ochranu č. 3 až 6 a nárok na ochranu č. 3 napadnutého úžitkového vzoru je zasa závislý na nároku na ochranu č. 1 alebo 2. Zároveň nárok na ochranu č. 6 napadnutého úžitkového vzoru je závislý aj na nezávislom nároku na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru, t. j. riešenie podľa nároku na ochranu č. 6 musí obsahovať všetky znaky nezávislého nároku, teda aj koncovky. Prvostupňový orgán v tejto súvislosti podľa neho nepochybil, pretože v napadnutom rozhodnutí vychádzal zo znakov zariadenia obsahnutých aj v nároku na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru, t. j. že konce hadice sú opatrené koncovkami. Naopak, postup plnenia bez použitia ventilu na plnenie uvedený majiteľom v rozklade navrhovateľ nepovažoval za relevantný, nakoľko nejde o inú možnosť plnenia hadice, ktorej konce sú uzavreté prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek hasiacou látkou.

Doplnil, že nárok na ochranu č. 6 napadnutého úžitkového vzoru je okrem nároku na ochranu č. 1 závislý aj na nároku na ochranu č. 4. Zariadenie podľa nároku na ochranu č. 6 napadnutého úžitkového vzoru obsahuje hadicu (1), ktorej konce sú uzavreté prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek (3) (nárok na ochranu č. 1), jedna z týchto koncoviek (3) má uzatváraciu skrutku (4) (nárok na ochranu č. 4) a koniec hadice (1) je vybavený tlakovým ventilom (5) na plnenie hasiacej látky (2) (nárok na ochranu č. 6). Pri takej konštrukcii zariadenia ako je opísaná v nárokoch na ochranu č. 1 a 4 napadnutého úžitkového vzoru je nevyhnutné, aby aspoň jeden z koncov hadice bol opatrený tlakovým ventilom na plnenie hasiacej látky, inak by po odpojení plniaceho zariadenia hasiacia látka z hadice unikla. Konštrukcia zariadenia podľa nárokov na ochranu č. 1 a 4 napadnutého úžitkového vzoru nedáva inú možnosť plnenia hasiacej látky ako použitím tlakového ventilu tak, ako je uvedené v nároku na ochranu č. 6 napadnutého úžitkového vzoru.

Pokiaľ ide o systém opísaný v dokumente D2, na jednej koncovke je tlakomer/manometer a druhá koncovka je uzavretá skrutkou. Podľa navrhovateľa je teda logické a zjavné, že minimálne jedna koncovka musí obsahovať ventil, pričom opísal štyri možné riešenia. Poznamenal, že v opačnom prípade by sa hasiacia látka a tlak z hadice po odpojení plniaceho zariadenia vypustili.

Čo sa týka konkrétneho použitia hasiaceho zariadenia, navrhovateľ súhlasil s názorom prvostupňového orgánu, že pre odborníka v danej oblasti techniky predstavuje technický problém, ktorý rieši nárok na ochranu č. 17 napadnutého úžitkového vzoru, t. j. pripevnenie hadice do priestoru, v ktorom existuje zvýšené riziko požiaru, len rutinnú činnosť vhodnej voľby. To znamená, že ani tento nárok nespĺňa vynálezovskú činnosť vzhľadom na dokument D2 v spojení s dokumentmi D3g a D3h a so všeobecnými vedomosťami odborníka v danej oblasti.

Navrhovateľ na záver vyjadril názor, že majiteľovi nebolo upreté žiadne procesné právo na obranu a že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí vychádzal len z navrhovateľom predložených dokumentov, pričom majiteľ mal tieto dokumenty k dispozícii a mal možnosť vysvetliť rozdiel medzi napadnutým úžitkovým vzorom a najbližším stavom techniky v priebehu celého prvostupňového konania. Nariadenie ústneho pojednávania by nemalo žiaden vplyv na obsah rozhodnutia.

S ohľadom na uvedené navrhovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade majiteľom podaný rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 53 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 58 ods. 5 zákona o úžitkových vzoroch na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 23, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o úžitkových vzoroch úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené alebo navrhnuté.

Podľa § 60b ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch konania začaté a právoplatne neskončené do 13. januára 2019 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019.

Podľa § 60b ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch práva a právne vzťahy z úžitkových vzorov zapísaných do 13. januára 2019 sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019. Vznik, zmena a zánik práv a právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté do 31. januára 2019 sa posudzujú podľa predpisov účinných v čase ich vzniku.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní od doručenia rozhodnutia, ak v odsekoch 4 a 5 nie je uvedené inak. Včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí vo veciach a) v ktorých možno začať konanie z úradnej moci, b) spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona o úžitkových vzoroch na návrh tretej osoby úrad vykoná výmaz úžitkového vzoru z registra, ak predmet úžitkového vzoru nie je spôsobilý na ochranu podľa § 4 až 6.

Podľa § 4 zákona o úžitkových vzoroch technické riešenie je spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, ak je nové, je výsledkom vynálezovskej činnosti a je priemyselne využiteľné.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch technické riešenie sa považuje za výsledok vynálezovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Podľa § 8 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch pri posudzovaní vynálezovskej činnosti sa neprihliada na obsah prihlášok, patentových prihlášok, medzinárodných prihlášok a európskych patentových prihlášok, ktoré ku dňu, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené.

Úžitkový vzor č. 7760 s názvom „Samohasiace automatické požiarne zariadenie a spôsob protipožiarnej ochrany“, majiteľa Romana Malovca, Vyšehradská 27, 851 06 Bratislava, s právom prednosti od 31. mája 2016, bol zapísaný do registra úžitkových vzorov 24. marca 2017 s nasledujúcim znením nárokov na ochranu:

1. Samohasiace automatické požiarne zariadenie zahrňujúce hasiacu látku (2), **vyznačujúce sa tým, že** je tvorené hadicou (1), ktorej konce sú uzavreté prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek (3), vnútri hadice (1) je hasiaca látka (2), pričom hadica (1) je prispôbená narušeniu jej tesnosti účinkom požiaru.
2. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa nároku 1, **vyznačujúce sa tým, že** hadica (1) je aspoň čiastočne ohybná, výhodne je z polyamidu.
3. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa nároku 1 alebo 2, **vyznačujúce sa tým, že** hasiaca látka (2) je v hadici (1) pod tlakom.
4. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa ktoréhokoľvek z nárokov 1 až 3, **vyznačujúce sa tým, že** aspoň jedna koncovka (3) má uzatváraciu skrutku (4).

5. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa ktoréhokoľvek z nárokov 1 až 4, **vyznačujúce sa tým, že** aspoň jeden koniec hadice (1) má chránič, výhodne má teplom zmršťovací PVC chránič.
6. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa ktoréhokoľvek z nárokov 1 až 5, **vyznačujúce sa tým, že** koniec hadice (1) je vybavený tlakovým ventilom (5) na plnenie hasiacej látky (2).
7. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa ktoréhokoľvek z nárokov 3 až 6, **vyznačujúce sa tým, že** koniec hadice (1) je vybavený ukazovateľom tlaku hasiacej látky (2).
8. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa ktoréhokoľvek z nárokov 1 až 7, **vyznačujúce sa tým, že** hasiaca látka (2) je v pevnom stave a/alebo v kvapalnom stave a/alebo v plynnom stave.
9. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa ktoréhokoľvek z nárokov 1 až 8, **vyznačujúce sa tým, že** hadica (1) je dlhá aspoň 400 mm.
10. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa ktoréhokoľvek z nárokov 1 až 9, **vyznačujúce sa tým, že** hadica (1) má priemer 18 mm.
11. Samohasiace automatické požiarne zariadenie podľa ktoréhokoľvek z nárokov 1 až 10, **vyznačujúce sa tým, že** hadica (1) má na svojom povrchu teplomer, výhodne teplomer s termochromatickým farbivom.
12. Spôsob protipožiarnej ochrany predmetov pomocou zariadenia podľa ktoréhokoľvek z nárokov 1 až 11, **vyznačujúce sa tým, že** hadica (1) sa vopred pripevní do blízkosti chráneného predmetu a v prípade požiaru sa účinkom zvýšenej teploty naruší tesnosť a/alebo celistvosť hadice (1) a cez vzniknutý otvor v hadici (1) unikne hasiaca látka (2) do okolia chráneného predmetu.
13. Spôsob protipožiarnej ochrany predmetov podľa nároku 12, **vyznačujúce sa tým, že** k narušeniu hadice (1) dochádza pri teplote vyššej ako 120 °C.
14. Spôsob protipožiarnej ochrany predmetov podľa nároku 12 alebo 13, **vyznačujúce sa tým, že** hadica (1) sa pripevní priamo k chránenému predmetu, výhodne pomocou pružných sťahovacích pásov.
15. Spôsob protipožiarnej ochrany predmetov podľa ktoréhokoľvek z nárokov 12 až 14, **vyznačujúci sa tým, že** hadica (1) sa pripevní v motorovom priestore dopravného prostriedku.
16. Spôsob protipožiarnej ochrany predmetov podľa ktoréhokoľvek z nárokov 12 až 14, **vyznačujúci sa tým, že** hadica (1) sa pripevní vnútri elektrického rozvádzača.
17. Spôsob protipožiarnej ochrany predmetov podľa ktoréhokoľvek z nárokov 12 až 14, **vyznačujúci sa tým, že** hadica (1) sa pripevní vnútri dopravníka na tuhé palivo, ktorý spája zásobník paliva s kotlom.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že majiteľ spochybnil napadnuté rozhodnutie v otázke posúdenia naplnenia podmienky vynálezcovskej činnosti nároku na ochranu č. 7 napadnutého úžitkového vzoru, a to len v spojení s predmetom nárokov na ochranu č. 1 a 6, na ktorých je závislý. Ďalej spochybnil posúdenie naplnenia podmienky vynálezcovskej činnosti nároku na ochranu č. 17 napadnutého úžitkového vzoru a posúdenie nároku na ochranu č. 1 v hlavnom návrhu, ako aj v prvom až treťom pomocnom návrhu na zmenené nároky na ochranu napadnutého úžitkového vzoru. S ohľadom na uvedené, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že orgán rozhodujúci o rozklade je pri rozhodovaní o rozklade viazaný jeho rozsahom, preskúma napadnuté rozhodnutie v majiteľom vymedzenom rozsahu.

Pred samotným posúdením merita vecí orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 4 zákona o úžitkových vzoroch je technické riešenie spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, ak je nové, je výsledkom vynálezcovskej činnosti a je priemyselne využiteľné. Pokiaľ ide o podmienku vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že táto sa považuje za splnenú vtedy, ak technické riešenie, ktoré je predmetom úžitkového vzoru, pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky. V súvislosti s hodnotením splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti je tiež potrebné uviesť, že zatiaľ čo novosť riešenia je možné hodnotiť zásadne len na základe informácií pochádzajúcich z jedného zdroja a kombinácia informácií z viacerých zdrojov je

neprípustná, pri hodnotení vynálezovskej činnosti je možné uplatnenie kombinácie informácií pochádzajúcich z dvoch alebo viacerých zdrojov, ako aj so všeobecnými poznatkami odborníka v danej oblasti techniky.

K tvrdeniu majiteľa, že vo vzťahu k obsahu dokumentu D2 prvostupňový orgán nesprávne vyhodnotil znak „konce sú uzavreté prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek“, ktorý nárok na ochranu č. 7 napadnutého riešenia preberá z nároku na ochranu č. 1, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. Na str. 35, v štvrtom odseku napadnutého rozhodnutia, na ktorý sa majiteľ v rozklade odvolával, prvostupňový orgán konštatoval, že v prípade znaku (2) pôvodného nároku na ochranu č. 7 ide o konkrétne riešenie, ktoré je v plnej miere a bez zvyšku obsiahnuté vo všeobecnom riešení s rovnakým technickým účinkom známom z dokumentu D2 (trvalo uzatvorená špeciálna hadička), a tak uvedený technický znak napadnutého úžitkového vzoru a namietaného dokumentu D2 možno považovať za technický ekvivalent. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že nikde v uvedenom odseku napadnutého rozhodnutia prvostupňový orgán netvrdil, že trvalé uzatvorenie predstavuje technický ekvivalent pevného nalisovania, pretože prvostupňový orgán sa odvolal na znak (2), ktorý je potrebné posudzovať v celom svojom význame vyplývajúcom z kontextu napadnutého rozhodnutia. Z rozboru na str. 33, prvý odsek, napadnutého rozhodnutia vyplýva jasná definícia technických znakov zadaných a posudzovaných prvostupňovým orgánom, kde sa uvádza, že pod znakom (2) sa rozumie skupina vzájomne súvisiacich znakov: „je tvorené hadicou (1), ktorej konce sú uzavreté prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek (3)“, t. j. prvostupňový orgán neposudzoval trvalé uzatvorenie voči pevnému nalisovaniu koncoviek, ale trvalo uzatvorenú hadicu voči hadici uzatvorenej pevne nalisovanými koncovkami. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie majiteľa o pochybení prvostupňového orgánu vo výklade výrazov „pevne“ a „trvalo“ sú neopodstatnené, keďže sami osebe a ani v spojení s významom „uzatvorenie“ bez ďalších súvisiacich znakov nie sú nikde v napadnutom rozhodnutí posudzované. Z tohoto dôvodu považuje orgán rozhodujúci o rozklade ďalšiu argumentáciu majiteľa súvisiacu s výkladom uvedených výrazov za irelevantnú a nebude sa ňou bližšie zberať.

Pred samotným posúdením, či znak zariadenia: „je tvorené hadicou (1), ktorej konce sú uzavreté prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek (3)“, prevzatý do rozsahu nároku na ochranu č. 7 napadnutého riešenia z nároku na ochranu č. 1, vyplýva pre odborníka v danej oblasti techniky z dokumentu D2, orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na uvedenú podstatnú zásadu hodnotenia podmienky vynálezovskej činnosti voči stavu techniky, a to, že pri jej hodnotení je možné uplatnenie kombinácie informácií pochádzajúcich z dvoch alebo viacerých zdrojov, ako aj so všeobecnými poznatkami odborníka v danej oblasti techniky. Z preskúmania predmetu ochrany napadnutého úžitkového vzoru tak, ako je zadaný v nárokoch na ochranu č. 1 a 7 napadnutého úžitkového vzoru, vyplýva, že v nárokovanom samohasiacom automatickom požiarnom zariadení sú na koncoch hadice koncovky nie len umiestnené (bez ohľadu na to, akým spôsobom sú upevnené), ale že hadica je nimi aj uzatvorená. Či ide o trvalé alebo dočasné uzatvorenie, nie je bližšie špecifikované, na základe čoho je potrebné, v súlade s konštatovaním majiteľa, rozsah ochrany vyplývajúci zo znenia nároku na ochranu č. 7 napadnutého úžitkového vzoru v spojení s nárokom na ochranu č. 1 vykladať v tom zmysle, že pokrýva obe možnosti, t. j. pevne nalisované koncovky umožňujú tak trvalé, ako aj dočasné, resp. rozoberateľné uzatvorenie, pričom podstatným zostáva tá skutočnosť, že priamo koncovkami (3) sú konce hadice (1) uzatvorené. V opise systému Proteng zverejneného v dokumente D2 sa uvádza, že tento je tvorený trvalo uzatvorenou špeciálnou hadičkou (výhodne z polyamidu), v ktorej sa nachádza pod tlakom plynový hasiaci prostriedok. Samotné spustenie systému je aktivované teplotou nad 120 °C. Podľa prvého obrázku z galérie obrázkov je jeden koniec hadičky systému Proteng vybavený manometrom, pričom oba konce hadice sú opatrené zmršťovacím PVC chráničom. Na základe uvedeného rozboru a porovnania orgán rozhodujúci o rozklade zastáva rovnaký názor ako prvostupňový orgán, že v porovnávaných prípadoch je dosahovaný výsledok rovnaký, a to, že uzatvorením hadice sa zabraňuje úniku natlakovanej hasiacej látky z nej. Zhodne s prvostupňovým orgánom považuje riešenie podľa dokumentu D2 za riešenie týkajúce sa všeobecného, bližšie nešpecifikovaného spôsobu uzatvorenia koncov hadice, avšak na rozdiel od názoru prvostupňového orgánu, orgán rozhodujúci o rozklade nepovažuje riešenie uzatvorenia koncov hadice pomocou pevne nalisovaných koncoviek za technický ekvivalent všeobecného riešenia, ale za účelový výber zo spôsobov uzatvorenia hadice, akými odborník v danom odbore disponoval v čase pred podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že nalisovanie koncoviek na hadice akéhokoľvek druhu je považované za technológiu dobre známu v stave techniky pred podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru, rovnako ako sú za známe považované aj výhody dosahované týmto spôsobom uzatvárania či osadzovania. Samotný výber konkrétneho spôsobu uzatvorenia hadice samohasiaceho automatického požiarného zariadenia je pre odborníka v danom odbore považovaný za rutinnú záležitosť neprinášajúcu neočakávané výhody a účinky,

ktorá nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti. Dôkazom, že spôsob upevnenia koncoviek na hadice nalisovaním nepredstavuje pre odborníka vynaloženie vynálezcovského úsilia, je aj skutočnosť, že z obsahu napadnutého úžitkového vzoru nijakým spôsobom nevyplýva, že majiteľ by bol nútený riešiť akýkoľvek problém súvisiaci s výberom spôsobu upevnenia koncoviek na uzatvorenie hadice samohasiaceho automatického zariadenia podľa napadnutého riešenia. S ohľadom na uvedené skutočnosti je nutné predmet nároku na ochranu č. 7 napadnutého úžitkového vzoru, týkajúci sa hadice trvalo uzatvorenej prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek, vyhodnotiť ako vyplývajúci zrejším spôsobom z dokumentu D2 v kombinácii so všeobecnými vedomosťami odborníka v danom odbore, nevyžadujúci si vynaloženie akejkoľvek vynálezcovskej činnosti.

Čo sa týka predmetu nároku na ochranu č. 7 napadnutého úžitkového vzoru, v rozsahu ochrany ktorého je hadica dočasne (nie trvalo) uzatvorená prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek, orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na obsah videozáznamu, ktorý reprezentuje dokument D3f, ktorého hodnotenie vykonané prvostupňovým orgánom majiteľ nijakým spôsobom nenapadol. Dokument D3f zverejňuje samohasiace požiarne zariadenie „BlazeCut“. Toto zariadenie je vo videozázname v čase 0:13 až 0:18 a v čase 1:46 celú vyobrazené a jasne rozlišuje, že pozostáva z ohybnej plastovej hadičky, ktorá je opatrená koncovkami na jednom konci s manometrom a na druhom konci tesniacou skrutkou. Aj keď sú koncovky hadičky tohto zariadenia kompaktné obalené, hrany tesniacej skrutky na konci koncovky sú dobre rozpoznateľné. Pre odborníka v danom odbore je bezpochyby jasné, že šesťhranná úprava koncovky, tesniacej skrutky slúži na použitie kľúča, a že takéto ukončenie/uzatvorenie hadice je rozoberateľné, t. j. dočasné. Ako už bolo konštatované, voľba, akým spôsobom je koncovka, ktorá či už trvalo alebo dočasne uzatvára hadicu, upevnená na koncoch hadice, je považovaná za rutinnú záležitosť neprinášajúcu neočakávané výhody a účinky. Na základe uvedeného je potrebné predmet nároku na ochranu č. 7 napadnutého úžitkového vzoru, týkajúci sa hadice dočasne (nie trvalo) uzatvorenej prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek vyhodnotiť ako vyplývajúci zrejším spôsobom z dokumentu D3f v kombinácii so všeobecnými vedomosťami odborníka v danom odbore, nevyžadujúci si vynaloženie akejkoľvek vynálezcovskej činnosti.

V súvislosti s hodnotením vynálezcovskej činnosti nároku na ochranu č. 7 napadnutého riešenia vykonanom prvostupňovým orgánom, majiteľ tiež nesúhlasil s hodnotením znakov, ktoré nárok na ochranu č. 7 preberá z pôvodného nároku na ochranu č. 6, a to, že koniec hadice (1) je opatrený tlakovým ventilom (5) na plnenie hasiacej látky (2). Podľa majiteľa prvostupňový orgán pri výklade dokumentu D2 nesprávne nahradil absenciu tlakového ventilu na plnenie hasiacej látky úvahou, že niektorá z koncoviek hadice „musí byť opatrená ventilom na plnenie hasiacej látky, pretože z technického hľadiska by nebolo možné do detekčnej hadice napustiť a natlakovať hasiacu látku“. Podľa majiteľa táto úvaha nie je správna, keďže existuje veľa spôsobov ako do hadice napustiť a natlakovať hasiacu látku aj bez ventilu. Vzhľadom na skutočnosť, že príkladom bez ventilového prevedenia je spôsob, keď sa do celého balenia hadice v metráži naplní a natlakuje hasiacu látku a pri udržaní tlaku sa v rozstupoch konce hadice zatavia, orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že s týmto argumentom je možné súhlasiť a tvrdenie prvostupňového orgánu, že „vybavenie jedného konca hadice tlakovým ventilom na plnenie hasiacej látky vyplýva z namietaného dokumentu D2, aj keď nepriamo“, nepovažuje za správne. Na druhej strane je však potrebné zdôrazniť, že ak je odborník v danom odbore postavený pred otázku, ako riešiť problematiku výmeny alebo dopĺňania hasiacej látky v samohasiacom automatickom požiarne zariadení známom v stave techniky, je vybavenie jedného konca hadice tlakovým ventilom rutinnou záležitosťou, nakoľko vedomosť o funkcii tlakového ventilu a možnosti jeho použitia v konštrukcii koncovky hadice je považovaná za všeobecnú vedomosť odborníka v danom odbore. V znení nároku na ochranu č. 6 napadnutého úžitkového vzoru je jasne zadefinovaný účel, na ktorý má tlakový ventil (5) slúžiť, a to na naplnenie hadice (1) hasiacou látkou (2). Sledujúc tento účel je odborník v danej oblasti techniky schopný vybaviť jeden koniec hadice samohasiaceho automatického požiarneho zariadenia tlakovým ventilom len na základe jeho všeobecných vedomostí bez potreby vynaloženia akéhokoľvek vynálezcovského úsilia.

V nadväznosti na všetky uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade v zhode s názorom prvostupňového orgánu konštatuje, že predmet nároku na ochranu č. 7 napadnutého úžitkového vzoru vyplýva pre odborníka v danej oblasti technicky z namietaného dokumentu D2 v spojení s dokumentom D3f a všeobecnými vedomosťami odborníka v danej oblasti, a preto v plnom rozsahu (trvalého aj dočasného uzatvorenia hasiacej látky v hadici) nespĺňa požiadavku vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch.

Pokiaľ ide o argumenty majiteľa ku konkrétnemu použitiu hasiaceho zariadenia, ktoré je predmetom nároku na ochranu č. 17 napadnutého úžitkového vzoru, najmä pokiaľ ide o tvrdenie, že aplikácia hasiaceho zariadenia vo vnútri dopravníka na tuhé palivo nevyplýva zo stavu techniky a do jeho vnútra by odborník pri bežnej rutinnej činnosti smeroval trysku hasiaceho zariadenia, avšak zásobník s hasiacou látkou bežného hasiaceho zariadenia by sa do prierezu dopravníka nedal umiestniť, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že celá argumentácia majiteľa je založená na porovnávaní bežného hasiaceho zariadenia tvoreného zásobníkom hasiacej látky rôznych objemov s hasiacim zariadením tvoreným uzatvorenou hadicou naplnenou hasiacou látkou. Majiteľ svoju argumentáciu založil na porovnávaní konštrukčne úplne odlišných zariadení, a teda je zjavné, že takto výrazne konštrukčne odlišné hasiace zariadenia si budú vyžadovať aj úplne odlišnú aplikáciu v zabezpečovanom objekte. Ako v napadnutom rozhodnutí konštatoval prvostupňový orgán, stav techniky známy verejnosti pred dňom, od ktorého prislúcha právo prednosti napadnutého úžitkového vzoru, tvoria aj dokumenty D2 a D3d (prípadne dokumenty D3b, D3c, D3f, D3g, D3h) predložené navrhovateľom. Vo všetkých týchto namietaných dokumentoch ide o samohasiace požiarne zariadenie tvorené uzatvorenou hadicou naplnenou hasiacou látkou, pričom v konkrétnych realizáciách podľa dokumentu D2 je viditeľná aplikácia samohasiaceho zariadenia v priamej blízkosti motora (na vnútornej strane kapoty) osobného automobilu a v realizáciách podľa dokumentu D3d aj priamo v motorovom priestore. Vychádzajúc z uvedeného stavu techniky je podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade nutné konštatovať, že umiestnenie samohasiaceho požiarneho zariadenia známeho z dokumentov D2 a D3d (prípadne dokumentov D3b, D3c, D3f, D3g, D3h) vnútri dopravníka na tuhé palivo, zohľadňujúc možné konštrukčné prevedenia samotného dopravníka, predstavuje pre odborníka v danej oblasti techniky len rutinnú činnosť, ktorá si nevyžaduje vynaloženie žiadnej vynálezcovskej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový orgán pri posudzovaní predmetu nároku na ochranu č. 17 napadnutého úžitkového vzoru postupoval správne a argumenty majiteľa v tejto veci možno považovať za nedôvodné.

Z podaného rozkladu ďalej vyplynulo, že majiteľ spochybnil názor prvostupňového orgánu ohľadom predmetu nároku na ochranu č. 1 v hlavnom návrhu, ako aj v prvom až treťom pomocnom návrhu na zmenené nároky na ochranu napadnutého úžitkového vzoru. K názoru majiteľa, že riešená technická úloha sa môže preformulovať aj bez toho, aby bola súčasťou pôvodného opisu a že postoj prvostupňového orgánu, že niektorý problém nebol v napadnutom úžitkovom vzore riešený, nie je pre objektívne hodnotenie vynálezcovskej činnosti relevantný, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. V zmysle rozhodnutia Sťažnostného senátu Európskeho patentového úradu vo veci T 530/90 je preformulovanie technického problému vzhľadom na najbližší stav techniky prípustné za predpokladu, že problém bol takto vyjasnený a nárokovanie riešenie bolo odvoditeľné z prihlášky ako celku v jej pôvodnom podaní. Na základe uvedeného sú argumenty majiteľa v rozpore so zavedenou praxou a akékoľvek domáhanie sa zmeny formulácie problému, ktorý by mal napadnutý úžitkový vzor riešiť, bez jej podloženia v pôvodnom podaní, je potrebné považovať za neoprávnené.

Ako dôvod nesúhlasu s posúdením nároku na ochranu č. 1 hlavného návrhu na zmenené nároky, do znenia ktorého bol presunutý znak, že hadica (1) má na svojom povrchu teplomer, majiteľ uviedol, že úloha zo stavu techniky nevznikla vo forme „ako merať teplotu“, ale bola postavená v zmysle „ako zvýšiť bezpečnosť tlakového zariadenia“. Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade je z napadnutého rozhodnutia nesporné, že prvostupňový orgán sa nijakým spôsobom nezmieňoval a ani sa nezaoberal otázkou ako merať teplotu, ale v súlade s tvrdením majiteľa, že umiestnením teplomera na zariadení sa sleduje úloha informovať o blížiaci sa aktivácii zariadenia a v súlade s problémom vyplývajúcim zo znenia napadnutého úžitkového vzoru, sa zaoberal otázkou, ako bol vyriešený problém diagnostikovania blížiaceho sa momentu narušenia detekčnej hadice, ktorý nastáva pri teplote nad 120 °C. Logickou úvahou bolo teda, že na získanie informácií o blížení sa k dosiahnutiu udanej kritickej teploty slúži teplomer, pričom ako uviedol prvostupňový orgán, na jeho výber nie je potrebné vynaložiť žiadnu vynálezcovskú činnosť. Zariadenie, na ktoré je požadovaná ochrana je samohasiace zariadenie tvorené hadicou, v ktorej je hasiaca látka pod tlakom. Ako sa uvádza na str. 2, riadky 43 – 46 napadnutého úžitkového vzoru, k narušeniu celistvosti hadice dochádza účinkom zvýšenej teploty alebo zvýšeného tlaku hasiacej látky v hadici. Z uvedeného je zjavné, že v prípade, ak chceme monitorovať nejakú fyzikálnu veličinu umožňujúcu informovať okolie o blížiaci sa aktivácii zariadenia môže to byť len sledovanie teploty alebo tlaku. Podľa majiteľa sa v prípade tlakového zariadenia monitorovanie tlaku rieši meraním tlaku. Na tento účel slúži manometer, pričom jeho inštalácia na samohasiacom zariadení, ktoré je tvorené uzatvorenou hadicou s natlakovanou hasiacou látkou je známa z dokumentu D2. Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že nahradenie monitorovania tlaku monitorovaním teploty predstavuje len ďalšiu alternatívu známeho riešenia a vybavenie hadice s natlakovanou hasiacou látkou teplomerom, za účelom monitorovania blížiaceho sa momentu jej narušenia a aktivácie zariadenia, predstavuje len rutinnú činnosť. Samotné umiestnenie teplomera na zariadení známom

zo stavu techniky je dané tak výberom druhu teplomera, ako aj samotnou konštrukciou zabezpečeného objektu a požiadavkami užívateľa. K argumentom majiteľa ohľadom výhodnosti použitia teplomera s termochromatickým farbivom orgán rozhodujúci o rozklade poznamenáva, že teplomer s termochromatickým farbivom a jeho funkcia je všeobecne dobre známa a pri jeho výbere je logické jeho umiestnenie na povrchu meraného objektu, pričom sa ním budú dosahovať len tie účinky, ktoré sú vopred očakávané. V tejto súvislosti je nutné opätovne poukázať na skutočnosť, že dôkazom, že umiestnenie teplomera na povrchu hadice nepredstavuje pre odborníka vynaloženie vynálezovského úsilia, je aj to, že z obsahu napadnutého úžitkového vzoru nijakým spôsobom nevyplýva, že by bol majiteľ nútený riešiť akýkoľvek problém súvisiaci s výberom teplomera a jeho umiestnenia na hadici samohasiaceho automatického zariadenia podľa napadnutého riešenia. S ohľadom na všetky uvedené dôvody, orgán rozhodujúci o rozklade súhlasí so stanoviskom prvostupňového orgánu, že monitorovanie momentu dosiahnutia kritickej teploty pomocou akéhokoľvek teplomera dokáže vyriešiť nielen odborník v danej oblasti, ale aj laik bez potreby vynaloženia vynálezovskej činnosti. Na základe uvedeného možno konštatovať, že nárok na ochranu č. 1 hlavného návrhu na zmenené nároky nespĺňa podmienku vynálezovskej činnosti vo vzťahu k dokumentu D2 v spojení so všeobecnými vedomosťami odborníka v danej oblasti.

K argumentom majiteľa, že znenie nároku na ochranu č. 1 v prvom až treťom pomocnom návrhu na zmenené nároky vylučuje trvalé uzavretie hadice, čím je takéto riešenie v protiklade s riešením podľa dokumentu D2, orgán rozhodujúci o rozklade odkazuje na už uvedené hodnotenie riešenia, v rozsahu ochrany ktorého je hadica dočasne uzatvorená prostredníctvom pevne nalisovaných koncoviek vyplývajúca z rozsahu nárokov na ochranu napadnutého riešenia voči riešeniu obsiahnutému v dokumente D3f v spojení so všeobecnými vedomosťami odborníka v danom odbore. Opakovane je potrebné konštatovať, že dokument D3f poskytuje videozáznam zariadenia, v ktorom je jasne zobrazené, že toto pozostáva z ohybnej plastovej hadičky, ktorá je opatrená koncovkami na jednom konci s manometrom a na druhom konci tesniacou skrutkou, t. j. zariadenia tvoreného dočasne uzatvorenou hadicou naplnenou hasiacou látkou, ktorého koncovky sú opatrené farebnou fóliou plniacou funkciu chrániča zabezpečujúceho, aby sa predišlo drobným zraneniam pri manipulácii so zariadením a aby sa kovovými koncovkami nepoškodili prípadné citlivé okolité predmety pri inštalácii zariadenia. Rovnako je potrebné opakovane zdôrazniť, že voľba, či je koncovka upevnená na koncoch hadice nalisovaním alebo iným odborníkovi známym spôsobom, je považovaná za rutinnú záležitosť neprinášajúcu neočakávané výhody a účinky. Rutinnou záležitosťou je aj vybavenie jedného konca hadice tlakovým ventilom za účelom dosiahnutia plnenia hadice hasiacou látkou, ako aj vybavenie hadice teplomerom za účelom monitorovania blížiaceho sa momentu narušenia a aktivácie zariadenia. V zmysle uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že predmet ochrany definovaný v nároku na ochranu č. 1 v druhom až treťom pomocnom návrhu na zmenené nároky je potrebné odmietnuť z dôvodu, že žiadna z uvedených verzií nárokov nevyhovuje ustanoveniu § 8 zákona o úžitkových vzoroch, teda nie je výsledkom vynálezovskej činnosti.

V súvislosti s tvrdeniami majiteľa ohľadom potreby nariadenia ústneho pojednávania a jeho požiadavky o jeho nariadenie v prípade, ak návrh na výmaz nebude zamietnutý, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje nasledujúce. Konanie pred úradom je ovládané zásadou písomnosti. Ústne pojednávanie správny orgán nariadi obligatórne, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo fakultatívne v prípade, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu (§ 21 ods. 1 správneho poriadku). Zároveň platí, že ak o návrhu na výmaz úžitkového vzoru nemožno rozhodnúť na základe písomných podaní účastníkov konania, úrad určí dátum ústneho pojednávania (§ 45 ods. 7 zákona o úžitkových vzoroch). Účastník konania teda na nariadenie ústneho pojednávania nemá právny nárok, resp. má právo byť prizvaný na ústne pojednávanie v prípade, ak sa v rámci správneho konania vykonáva. Avšak samotné rozhodnutie o tom, či ústne pojednávanie v danej veci má opodstatnenie, teda či prispeje k objasneniu skutkových okolností prípadu, prislúcha výlučne správneho orgánu. V posudzovanom prípade podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade povaha veci nevyžaduje, aby v konaní o rozklade podanom majiteľom proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo nariadené ústne pojednávanie. Písomné podania predložené účastníkmi konania v rámci prvostupňového a druhostupňového konania považuje orgán rozhodujúci o rozklade za dostatočné pre rozhodnutie v predmetnej veci, nakoľko sú z nich zrejmé všetky skutočnosti potrebné na vydanie rozhodnutia o rozklade. Vzhľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade nepovažuje za dôvodné žiadosti majiteľa na nariadenie ústneho pojednávania vyhovieť.

Pokiaľ ide o argumenty majiteľa uvedené v podanom rozklade, že ústne pojednávanie mohlo poskytnúť efektívnu platformu na vysvetlenie rozdielov medzi napadnutým úžitkovým vzorom a najbližším stavom techniky, ktorý bol stanovený až v napadnutom rozhodnutí a ku ktorému sa majiteľ mohol vyjadriť až

v rozklade, a tiež že odmietnutie ústneho pojednávania predstavuje ukrátenie možnosti účinne sa vyjadriť ku všetkým okolnostiam, orgán rozhodujúci o rozklade tieto argumenty nepovažuje za dôvodné. Majiteľovi bol v konaní na prvom stupni poskytnutý dostatočný priestor na vyjadrenie sa k navrhovateľom podanému návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru, teda nebol ukrátený na žiadnych procesných právach, pričom podkladom napadnutého rozhodnutia boli podania obidvoch účastníkov konania. Námietku majiteľa, že k otázke najbližšieho stavu techniky sa mohol vyjadriť až v rozklade, orgán rozhodujúci o rozklade nepovažuje za dôvodnú a poznamenáva, že majiteľ pred vydaním napadnutého rozhodnutia mal k dispozícii návrh na výmaz napadnutého úžitkového vzoru spolu so všetkými jeho prílohami, a teda mohol sa vyjadriť ku všetkému, čo bolo podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia, čo aj urobil.

K tvrdeniu majiteľa, že výmaz z registra úžitkových vzorov predstavuje podstatný zásah do udeleného práva, ktorý môže byť urobený len za predpokladu, že majiteľovi nebude upreté žiadne procesné právo na obranu, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že majiteľovi neboli v posudzovanom prípade upreté žiadne procesné práva. Na doplnenie možno uviesť, že zákon o úžitkových vzoroch umožňuje vykonať výmaz úžitkového vzoru z registra, ak sa v konaní začatom na návrh tretej osoby alebo z úradne moci preukáže splnenie zákonných podmienok.

S ohľadom na uvedené skutočnosti sa orgán rozhodujúci o rozklade stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že riešenie podľa úžitkového vzoru č. 7760 s názvom „Samohasiace automatické požiarne zariadenie a spôsob protipožiarnej ochrany“ nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 zákona o úžitkových vzoroch, a preto prvostupňový orgán rozhodol správne, keď napadnutý úžitkový vzor na základe podaného návrhu vymazal z registra úžitkových vzorov.

Orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia v rozsahu podaného rozkladu a posúdení dôvodov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Napadnuté rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s právnou úpravou platnou. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Matúš Medvec, MBA
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.

Ing. Róbert Porubčan
Puškinova 19
900 28 Ivanka pri Dunaji

II.

LITVÁKOVÁ A SPOL., s. r. o.
Sliačska 1/A
831 02 Bratislava